

Arrest

nr. 290 420 van 16 juni 2023
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 22 februari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 januari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13^{quiquies}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERDUSSEN, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 april 2017 werd verzoekende partij door de politie aangetroffen op het Belgische grondgebied. Zij verklaarde minderjarig te zijn, geboren op 16 maart 2001, ingevolge hetwelk zij werd geseind bij de dienst Voogdij van de FOD Justitie. Er werd haar gevraagd zich op 25 april 2017 aan te bieden ten einde haar de bescherming te geven die hoort bij haar situatie als minderjarige.

1.2. Op 8 oktober 2018 wordt verzoekende partij aangehouden door de onderzoeksrechter van Brussel op verdenking van mensensmokkel.

1.3. Op 15 mei 2019 dient de verzoekende partij een verzoek tot internationale bescherming in vanuit de gevangenis. Zij stelt geboren te zijn op 1 februari 1997. In Soedan heeft zij nog een volwassen broer en twee volwassen zussen, alsook haar ouders. Zij stelt aldaar gewerkt te hebben in de landbouw tot haar vertrek.

1.4. Op 28 juni 2019 wordt verzoekende partij door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden als dader of mededader mensenhandel alsook voor bendevoorming-deelname. Op 12 augustus 2019 wordt verzoekende partij voorwaardelijk vrijgelaten uit de gevangenis.

1.5. Op 23 juni 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 280 831 van 25 november 2022 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het tegen voormelde beslissing ingestelde beroep.

1.6. Op 23 januari 2023 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN-VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw (1), die verklaart te heten (1),

naam : A. (..)

voornaam : K. (..)

geboortedatum : (..)

geboorteplaats : Darfoer

nationaliteit : Soedan

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 23/06/2022 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 25/11/2022 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In toepassing van artikel 74/13, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land:

Hoger belang van het kind

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.

Gezins- en familieleven

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende gezins- of familieleden te hebben.

Gezondheidstoestand

Geen medische elementen in het dossier die een verwijdering in de weg staan. Er werden geen medische attesten voorgelegd, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de

bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

1.7. In het kader van haar vrijwillige terugkeer naar het herkomstland wordt op 16 februari 2023 een onderhoud gehouden met verzoekende partij. Naar aanleiding daarvan verklaart verzoekende partij een tweede verzoek tot internationale bescherming te zullen indien aangezien zij nieuwe elementen heeft. Zij wordt opnieuw uitgenodigd voor een opvolgingsgesprek op 23 februari 2023 waaraan zij geen gevolg heeft gegeven. Zij geeft wel gevolg aan de uitnodiging voor een opvolgingsgesprek op 28 februari 2023. Zij stelt niet vrijwillig te willen terugkeren en herhaalt haar intentie een nieuw verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Er werd haar een formulier hoorrecht meegegeven waarvan zij stelde dit te zullen invullen en terug te bezorgen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"IV. UITEENZETTING VAN HET ENIGE MIDDEL

Kennelijke appreciatiefout en schending van :

- artikelen 3 en 8 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens (hierna "EVRM");
- artikelen 1 tot 4,7 en 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest");
- artikelen 62, 74/13 en 74/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna "Vw" of "Vreemdelingenwet");
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;
- het rechtsbeginsel *audi alteram partem*, het hoorrecht, het recht van verdediging, die rechtsbeginselen zijn in het Europese en Belgische rechtsordes;

1. Aangehaalde rechtsnormen

Artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van de Handvest verbieden onmenselijke en vernederende behandeling:

Artikel 1 van de Handvest betreft de menselijke waardigheid:

"De menselijke waardigheid is onschendbaar. Zij moet worden geëerbiedigd en beschermd".

Artikel 2 van de Handvest betreft de recht op leven:

"1. Eenieder heeft recht op leven.

2. Niemand wordt tot de doodstraf veroordeeld of terechtgesteld"

Artikel 3 van de Handvest betreft de recht op menselijke integriteit:

"Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.

In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd:

de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels, het verbod van eugenetische praktijken, met name die welke selectie van personen tot doel hebben, het verbod om het menselijk lichaam en bestanddelen daarvan als zodanig als bron van financieel voordeel aan te wenden,

het verbod van het reproductief klonen van mensen ».

Artikel 8 van het EVRM vereist een analyse van de evenredigheid van de maatregel met het oog op de inmenging in de rechten die de maatregel beoogt te beschermen, namelijk het recht op een privé- en gezinsleven.

Artikel 8 van het EVRM beschermt eveneens de persoonlijke levenssfeer. Het begrip "privé-leven" is als volgt omschreven:

"La Cour rappelle que la « vie privée » est une notion large qui ne se prête pas à une définition exhaustive (Sidabras et Dziautas c. Lituanie, nos 55480/00 et 59330/00, §43, CEDH 2004-VIII). En effet, l'article 8 de la Convention protège le droit à l'épanouissement personnel (K.A. et A.D. c. Belgique, nos

42758/98 et 45558/99, § 83, 17 février 2005), que ce soit sous la forme du développement personnel (Christine Goodwin c. Royaume-Uni [GC], no 28957/95, § 90, CEDH 2002- VI) ou sous l'aspect de l'autonomie personnelle, qui reflète un principe important sous-jacent dans l'interprétation des garanties de l'article 8 (Pretty c. Royaume-Uni, no 2346/02, § 61, CEDH 2002-111). Si la Cour admet, d'une part, que chacun a le droit de vivre en privé, loin de toute attention non voulue (Smirnova c. Russie, nos 46133/99 et 48183/99, § 95, CEDH 2003-IX (extraits)), elle considère, d'autre part, qu'il serait trop restrictif de limiter la notion de « vie privée » à un « cercle intime » où chacun peut mener sa vie personnelle à sa guise et d'écarter entièrement le monde extérieur à ce cercle (Niemietz c. Allemagne, 16 décembre 1992, § 29, série A no 251-B). L'article 8 garantit ainsi la « vie privée » au sens large de l'expression, qui comprend le droit de mener une « vie privée sociale », à savoir la possibilité pour l'individu de développer son identité sociale. Sous cet aspect, ledit droit consacre la possibilité d'aller vers les autres afin de nouer et de développer des relations avec ses semblables (voir, en ce sens, Campagnano c. Italie, no 77955/01, § 53, CEDH 2006-V, et Bigaeva c. Grèce, no 26713/05, § 22, 28 mai 2009). » (Cour EDH, Özpinar c. Turquie, 19 octobre 2011).

Artikels 7 en 52 van het Europees Handvest bevatten soortgelijke waarborgen.

Artikel 74/13 Vw als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 74/14 Vw:

“§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn.

Zo nodig, kan deze termijn worden verlengd om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn situatie, zoals de duur van het verblijf, het bestaan van schoolgaande kinderen, het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek en andere familiale en sociale banden, indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde.

De minister of zijn gemachtigde deelt de onderdaan van een derde land schriftelijk mee dat de termijn van vrijwillig vertrek is verlengd.

§ 2. Zolang de termijn voor vrijwillig vertrek loopt, is de onderdaan van een derde land beschermd tegen gedwongen verwijdering.

Om het risico op onderduiken tijdens deze termijn te vermijden, kan de onderdaan van een derde land worden verplicht tot het vervullen van preventieve maatregelen.

De Koning bepaalt deze maatregelen, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien :

1° er een risico op onderduiken bestaat, of;

2° de onderdaan van een derde land de opgelegde preventieve maatregel niet heeft gerespecteerd, of;

3° de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid of;

4°

5° het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21, of;

6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2. In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn. »

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zieh zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven : « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, ^58.328) ; « [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (RvS, 31 mei 1979, n°19.671) ; « le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir

raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 September 2012).

De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat volgens artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinences des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385). Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiser de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen: "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet » (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

*Het recht op een eerlijke administratieve procedure, het zorgvuldigheidsplicht, het recht van verdediging, het recht om gehoord te worden en het beginsel *audi alteram partem* portera, verplichtten de verwerende partij om verzoekende partij, vooraleer de bestreden beslissing te nemen, uitnodigen om haar standpunt en argumenten te laten gelden tegen deze beslissing (RvS n°230293 van 24.02.2015 ; RvS n°230257 van 19.02.2015 ; RvS n°233.257 van 15.12.2015; RvS n°233.512 van 19.01.2016; RvV n°141336 van 19.03.2015; RvV n°146 513 van 27.05.2015; RvV n° 151.399 van 31.08.2015; RvV n°151890 van 7.09.2015; RvV n° 157.132 van 26.11.2015; RvV n° 151.890 van 7.09.2015; RvV n° 151.399 van 31.08.2015).*

2. In casu

De bestreden beslissing schendt het recht om gehoord te worden en de zorgvuldigheidsplicht die op verwerende partij rust, alsmede het recht om niet aan onmenselijke en vernederende behandelingen te worden onderworpen, aangezien verzoeker het risico loopt aan onmenselijke en vernederende behandelingen te worden onderworpen in geval van terugkeer naar Soedan, en deze risico's niet naar behoren zijn onderzocht voordat het besluit werd genomen, en omdat verzoekende partij niet in de mogelijkheid werd gesteld om haar standpunt en argumenten te laten gelden ten aanzien van de bestreden beslissing vooraleer deze beslissing genomen werd.

De zorgvuldigheidsplicht en het recht om te worden gehoord verplichtte verwerende partij om verzoeker uit te nodigen, of althans hem in staat te stellen om zijn argumenten tegen de door hem voorgestelde beslissing in te brengen:

« qu'eu égard à la finalité précitée du droit à être entendu, la partie adverse a l'obligation de rechercher les informations lui permettant de statuer en connaissance de cause; qu'il lui appartient en effet d'instruire le dossier et donc d'inviter l'étranger à être entendu au sujet des raisons qui s'opposeraient à ce que la partie adverse mette fin à son droit au séjour et l'éloigne du territoire (...); que seule une telle invitation offre, par ailleurs, une possibilité effective et utile à l'étranger de faire valoir son point de vue; » (C.E. n°230293 du 24 février 2015, nous soulignons ; voy. également C.E. n°230257 du 19.02.2015 ; CE n°233.257 du 15.12.2015 ; CE n°233.512 du 19.01.2016 ; CCE n°141336 du 19.03.2015; CCE n°146 513 du 27.05.2015; CCE n° 151.399, du 31.08.2015 » gCE n°151890 du 7.09.2015 ; CCE n° 157.132, du 26.11.2015 ; CCE n° 151.890, du 7.09.2015; CCE n° 151.399, du 31.08.2015).

Verwerende partij heeft zich niet zorgvuldig geïnformeerd over de situatie van verzoekende partij.

Verzoeker werd niet uitgenodigd om zijn standpunt te uiten, werd niet op de hoogte gesteld van de bestreden beslissing die genomen zou worden door verwerende partij, en werd niet geassisteerd door een raadsman in het kader van de procedure.

*Het recht op een eerlijke administratieve procedure, het zorgvuldigheidsplicht, het recht van verdediging, het recht om gehoord te worden en het beginsel *audi alteram partem*, verplichtten de verwerende partij om verzoekende partij, vooraleer de bestreden beslissing te nemen, uitnodigen om zijn standpunt en argumenten te laten gelden tegen deze beslissing (RvS n°230293 van 24.02.2015 ; RvS n°230257 van 19.02.2015 ; RvS n°233.257 van 15.12.2015; RvS n°233.512 van 19.01.2016; RvV n°141336 van 19.03.2015; RvV n°146 513 van 27.05.2015; RvV n° 151.399 van 31.08.2015; RvV n°151890 van 7.09.2015; RvV n° 157.132 van 26.11.2015; RvV n° 151.890 van 7.09.2015; RvV n° 151.399 van 31.08.2015).*

P. GOFFAUX wijst erop het feit dat om « effectief » te worden gehoord, meerdere waarborgen worden als noodzakelijk gesteld in de rechtspraak (zie P. GOFFAUX, Dictionnaire de droit administratif, 2ème éd., Bruxelles, Bruylant, p. 83, eigen benadrukking) :

« L'administré doit être averti au moyen d'une convocation suffisamment explicite de la mesure - et de ses motifs - que l'administration envisage de prendre à son égard et de l'objet et du but de l'audition afin de pouvoir utilement s'expliquer. » (CE, 16.09.1991, n°37.631 ; CE 3.04.1992, n°39.156; CE

19.04.2003, n°118.218 ; CE, CE 13.10.2004, n°135.969 ; CE 27.10.2005, n°150.866; CE 23.10.2007, n°176.049 ; CE 26.10.2009, n°197.310)

« Il doit pouvoir prendre connaissance de l'ensemble du dossier » (CE 1.07.1992, n°39.951 ; CE 28.10.1994, n°50.005)

L'administré doit aussi « disposer d'un délai suffisant pour faire utilement valoir ses observations. » (CE, 3.04.1992, n°39.156)

« La jurisprudence récente y inclut aussi le droit d'être assisté par un avocat qui peut prendre la parole lors de l'audition » (CE, 28.03.2006, n°157.044 ; CE, 11.09.2007, n°174.371).

In de onderhavige zaak heeft verzoeker verschillende elementen aangevoerd die zijn vrees voor vervolging en risico's op ernstige schade die hij loopt, staven.

De overheid heeft een bijzondere zorgvuldigheidsplicht als het gaat om artikel 3 EVRM. In casu werden deze elementen onvoldoende geanalyseerd door het CGVS, dat een positief advies over een verwijderingsmaatregel in hoofde van verzoeker heeft uitgebracht.

Deze non-refoulementclausule werd in het verzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betwist maar Uw Raad weigerde hierover een besluit te nemen omdat hij van mening was dat dit advies geen aanvechtbare rechtshandeling is.

In de bestreden beslissing verwijst verwerende partij niet naar het advies van het CGVS en heeft verzoeker over zijn vrees voor vervolging en risico's op ernstige schade niet gehoord.

Mocht verzoeker effectief zijn gehoord had hij meerdere elementen naar voor kunnen brengen die de beslissing zeker hadden kunnen beïnvloeden, onder andere wat volgt.

Rekening houdend met verzoekers profiel en persoonlijke situatie dient vastgesteld te worden dat hij risico's loopt of vervolgingen en/of ernstige schade :

- Hij is een Sudanese onderdaan ;
- Hij heeft asiel aangevraagd in België ;
- Hij zal terugkeren in hoedanigheid van « terugkeerder » ;
- Hij is afkomstig uit Darfour en/of The Two Area ;
- Hij behoort tot een non-Arabiër ethnische groep ;
- Hij werd veroordeeld in België voor mensensmokkel ;

Verzoeker stelt vast dat het CGVS zich op gedateerde informatie baseert, nl een CEDOCA-verslag van 17 augustus 2020.

De situatie in Sudan is sindsdien aanzienlijk verslechterd :

- United Nations, 25/04/2022 (<https://news.un.org/en/story/2022/04/1116862>):

« Between 17 February and 7 April, some 72 civilians were killed, at least 11 injured, and 64 cases of sexual violence recorded, according to UNMISS human rights teams, which have conducted 10 verification missions to the area.

(...)

Initial reports from Leer county, located in Upper Nile state, indicate that some 40,000 people have fled the violence, with thousands reportedly crossing the Nile to Fongak, a community in Jonglei state.

Thousands of cattle were raided during the attacks, while homes, humanitarian facilities and warehouses were looted and burned to the ground.

Meanwhile, the wet season has already begun, along with risks of floods, making conditions dangerous for thousands of displaced families. UNMISS is also investigating violence in Moyendit and Koch counties, including Mirmir Payam.

The Mission has deployed additional peacekeepers to conduct regular patrols, including night patrols in Leer town, to avert further loss of life.

(...)

Ms. Nyanti also condemned the ongoing violence in Leer county, and conflict tensions across the country, in the strongest terms.

The surge in fighting this month has resulted in widespread devastation, she added, with numerous people reported killed and wounded, women abducted and raped, homes burned, and properties looted.

"These atrocities happened at the time when humanitarians are responding to mitigate suffering as a result of rains and standing water from the 2021 floods as well as preparedness activities to mitigate the impact of the oncoming rains and projected flooding," she said. »

- 22/03/2022, op de website van de VS-regering :

« The United States strongly condemns the recent marked increase in violence in Sudan, particularly in Darfur and the Two Areas, and calls for an immediate end to killings, sexual violence, forced displacements, and other human rights abuses. We urge an immediate investigation into the causes of this recent spate of violence in Darfur and the Two Areas and for those responsible for human rights abuses or violations to be held accountable. » (<https://www.state.gov/recent-increase-in-violence-in-darfur-and-the-two-areas/>);

- Africanews, 25/04/2022 (<https://www.africanews.com/2022/Q4/25/at-least-168-peoplekilled->

in-violence-in-darfur-region) :

« Tribal clashes between Arabs and non-Arabs in Sudan's war-ravaged Darfur region Sunday killed 168 people, a local aid group said, one of the deadliest bouts of violence in the country in recent years.

The fighting in West Darfur province comes as Sudan has been plunged into turmoil since a military coup last year. The takeover upended the country's transition to democracy after a popular uprising forced the removal of longtime autocrat Omar al-Bashir in April 2019. The clashes raise questions over whether military leaders are capable of bringing security to Darfur, which has been wracked by years of civil war. In 2020, the U.N. Security Council ended its peacekeeping mission known there.

Adam Regal, spokesman for the General Coordination for Refugees and Displaced in Darfur, said Sunday's fighting in West Darfur's Kreinik area also wounded 98 people. The fighting grew out of the killing of two people by unknown assailants Thursday, he said. Early Sunday, large numbers of people armed with heavy weapons launched a major attack on Kreinik, torching and looting properties, Regal said. The fighting lasted for several hours and forced thousands of people to flee their homes, he said.

Regal, whose group provides food and other assistance to displaced people in the region, shared footage of destroyed houses in the area, with some images showing pick-up trucks mounted with machine guns.

The clashes eventually reached Genena, where militias and armed groups attacked wounded people while they were being treated at the city's main hospital, said Salah Saleh, a doctor and former medical director at the hospital.

"The area was burned down, and many people were killed... There was no intervention" from the local government to stop the fighting, he said.

Authorities said they deployed more troops and a military aircraft to the region since fighting on Thursday leaving eight dead and at least 16 wounded.

Volker Perthes, the U.N. envoy for Sudan, deplored "the heinous killings of civilians ...as well as the attacks on health facilities" in West Darfur.

He called for on in-depth and transparent investigation and to hold those responsible accountable.

Darfur has seen bouts of deadly fighting between rival tribes in recent months as the country remains mired in a wider crisis following the October coup. Kreinik was the scene of clashes in December that killed at least 88 people.

The Security Council terminated the peace-keeping mission UNAMID on Dec. 31, 2020. Since then, sporadic intercommunal clashes have increased in the region.

In December, Human Rights Watch urged the U.N. to deploy monitors to Darfur, saying that the departure of UNAMID caused a "gap in monitoring the abuses" fueled by impunity for atrocities committed in the region.

The yearslong Darfur conflict broke out when rebels from the territory's ethnic central and southern African community launched an insurgency in 2003, complaining of oppression by the Arab-dominated government in the capital, Khartoum.

The government of al-Bashir responded with a campaign of aerial bombings and raids by the Janjaweed militias, which have been accused of mass killings and rapes. Up to 300,000 people were killed and 2.7 million were driven from their homes in Darfur over the years. Al-Bashir, who has been in prison in Khartoum since his ouster, is wanted by the International Criminal Court over charges of genocide and crimes against humanity related to the Darfur conflict. »

- Global Conflict Tracker (<https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/civil-war-southsudan>, geraadpleegd op 2/07/2022) :

« In reaction to overwhelming violence against civilians in the civil war, the UN peacekeeping mission in the country (UNMISS) established large-scale camps meant to protect civilians from ongoing violence. UNMISS began to scale back personnel at these civilian protection sites in Fall 2020 in favor of responding more flexibly to violence in the country, raising questions about the return of refugees and government provision of security across the country. In addition to the COVID-19 health crisis in a country with few resources to combat the pandemic, more than seven million people are severely food insecure as of April 2021, and insecurity continues to negatively affect humanitarian supply routes.

Ongoing disputes and the lack of power-sharing agreements between many of South Sudan's rival factions in the civil war that ended in 2018 has cast doubt on whether the government will be able to prevent violence in the lead-up to national elections, which are set to occur in 2022. An armed insurgency being led in the south of the country by Thomas Cirillo, who leads the group known as the Notional Salvation Front (NSF), poses a severe threat to civilians and further threatens the peace process. Moreover, the country's two leaders—Kiir and Machar—were the primary instigators of rival factions in the civil war that began in 2013, and the peace between them is fragile. »

- France24, 08/03/2022 (<https://www.france24.com/en/live-news/2Q220308-un-and-us-press-south-sudan-to-prepare-for-elections>):

"The United Nations and United States urged the leaders of South Sudan Monday to do more to prepare for elections due to be held in less than a year or risk "catastrophe."

"As I have stated before, elections have the potential to be a nation-building moment, or a catastrophe," the UN envoy for South Sudan, Nicholas Haysom, told the Security Council.

"Much depends on the political will and leadership of the South Sudanese working together," he said.

The US ambassador to the UN, Linda Thomas-Greenfield, said that in order to "work toward a true democracy," the South Sudanese government needed to move swiftly to implement the provisions set out in an agreement on revitalizing the peace process.

"That means an inclusive constitution drafting process, public financial management reform, transitional security arrangements, and transitional justice mechanisms" she said. "Unfortunately, the government of South Sudan is behind in meeting key electoral benchmarks" set out in the agreement, she added.

With a Security Council decision expected on March 15 on renewing the peacekeeping mission in South Sudan for a year -- one of the most expensive on the UN's books, with an annual budget exceeding \$1 billion -- Haysom pleaded for the deployment to remain at current levels of 17,000 troops and 2,100 police.

"We anticipate a mandate flexible enough to support the conduct of free and fair elections, upon the request of the government," he said.

With less than a year until elections, South Sudan, which has been independent since only 2011, risks plunging back into war, the UN warned in February.

The youngest country in the world, it has experienced chronic instability since its independence from Sudan.

Between 2013 and 2018, it descended into a bloody civil war between sworn enemies Riek Machar and Salva Kiir, which left nearly 400,000 dead and millions displaced.

A peace deal signed in 2018 led to power-sharing in a national unity government sworn in February 2020, with Kiir as president and Machar as vice-president.

But the provisions of the peace agreement remain largely unimplemented, due mainly to persistent disputes between the two rivals."

Het andere CEDOCA-verslag waarnaar verwerende partij verwijst dd. 24/01/2022 beperkt zich tot een politieke analyse, en vormt geen afdoende onderzoek van de situatie in Soedan om verzoekers' nood aan internationale bescherming te analyseren.

Er wordt bovendien in dat verslag het volgende vermeld, waaruit blijkt dat er sprake is van "intensiverend geweld" :

De politieke crisis in Soedan is geenszins de enige uitdaging voor Burhan en Hamdok. Zo is er sinds de militaire coup ook sprake van intensiverend geweld in Darfoer³⁹, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas⁴⁰ en boerenprotesten in het noorden van het land⁴¹. Daarnaast verkeert Soedan in een zware economische crisis.⁴²

Uit de hierboven aangehaalde en recente informatie blijkt dat burgers in Darfoer en The Two Areas, blootgesteld worden aan willekeurig geweld in het kader van de burgeroorlog.

Men dient ook rekening te houden met de strenge repressie in Soedan en de zeer onstabiele situatie en risico's op escalering met de toekomstige verkiezingen.

Bovendien is het aanvragen van asiel in het België een uiting van oppositie aan de Soedanese regime, en de verslagen tonen dat tegenstanders vervolgd worden.

Het lot van terugkeerders, en de informatie die de veiligheidsdiensten verzamelen over de Soedanese diaspora is zeer zorgwekkend (zie CEDOCA-verslag dd 17/08/2020) :

De GIS, opvolger van de machtige NISS, staat in voor de ondervragingen van teruggekeerde Soedanezen op de luchthaven, schrijven Mediapart²⁰⁶ en The Migration Newsroom²⁰⁷ na onderzoek over teruggestuurde Soedanezen tussen 2016 en eind 2019.²⁰⁸ De gewelddadige methoden van ondervraging van Darfoeri, die uit het buitenland terugkeren, bij hun aankomst op de luchthaven van Khartoem, zouden na de val van al-Bashir minder systematisch gebeuren, maar niet volledig gestopt zijn, aldus Small Arms Survey. ²⁰⁹ Het onderzoek van Mediapart haalt de casussen van drie personen aan die zijn teruggestuurd naar Soedan na het aan de macht komen van de soevereine raad en de interim-regering. Eind november 2019 wordt Jalal met het vliegtuig naar Khartoem gerepatriëerd, ondertussen is hij spoorloos verdwenen, aldus Mediapart. Zijn interview op de luchthaven duurt ongeveer drie kwartier. Jalal wordt enkele dagen later opgepakt en vervolgens vier dagen vastgehouden en ondervraagd. Hij vertrouwt een vriend toe dat hij niet geconfronteerd werd met fysiek geweld. Een aantal dagen later is hij spoorloos. De vriend voegt toe dat de officieren alles leken te weten over zijn terugkeer naar het land: bij wie hij logeerde, mensen die hij tegenkwam tijdens zijn enige dag van vrijheid. Hij vermoedt dat Jalal werd gemonitord. Twee andere Soedanezen die vanuit Frankrijk gerepatriëerd zijn in november en december 2019 geven beiden aan dat ze door de Franse politie werden overgedragen aan de Soedanese autoriteiten en door hen kort werden ondervraagd over de

redenen van hun reis en de Inhoud van hun asielverzoek. Over hun verdere ervaringen spreekt het artikel zich niet uit.²¹⁰

Uit het verslag van Home Office dd. Oktober 2021 blijkt ook dat mensen die behoren tot niet-Arabische ethnische groepen bijzonder gevisieerd worden en slachtoffers zijn van vervolgingen en ernstige schade (https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1028042/SDN_CP_I_N_N-on-Arab_Darfuris..pdf) :

« The security situation in Darfur continues to be unstable. There is an increasing number of intercommunal clashes between ethnic tribes due to land ownership disputes, years of sectarian manipulation along ethnic lines by the former regime and resource scarcity - exacerbated by the failing economy and climate change. Since December 2019, fighting between tribal groups has reportedly led to around 190,000 internally displaced people (IDP), burning and looting of villages and homes, sexual violence and over 400 killings. » (p. 12)

« Non-Arab Darfuris continue to face serious human rights violations in Darfur at the hands of armed tribal groups which are likely to amount to persecution or serious harm. » (p. 13)

Er dient dus vastgesteld te worden dat verzoeker gegronde vrees heeft voor vervolgingen en risico's op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Soedan.

Het CGVS uitte maar een advies over een refolement, maar verwerende partij moet deze kwesties zorgvuldig onderzoeken en verzoeker de gelegenheid bieden om zich daaromtrent te verdedigen. Dit kon hij niet doen voor de RvV, daar de RvV zich onbevoegd verklaarde om over het advies van het CGVS te oordelen. Verwerende partij moet bovendien oordelen op basis van huidige informatie.

Deze elementen die verzoeker had kunnen laten gelden, had hij de gelegenheid gehad om gehoord te worden, zijn zeker van aard een invloed te hebben op het nemen van bevelen om het grondgebied te verlaten. Werden deze elementen in acht genomen dan zou de motivering van de bestreden beslissing zeker verschillend zijn geweest.

Vervolgens moet de bestreden beslissing vernietigd worden."

2.2. De Raad merkt op dat de motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers geduïd dat toepassing wordt gemaakt van artikel 52/3, §1 en artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) om verzoekende partij een bevel om het grondgebied te op te leggen. Daarbij wordt feitelijk gemotiveerd dat het verzoek tot internationale bescherming werd verworpen en verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder in bezit te zijn van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Verder duidt de verwerende partij dat zij bij het treffen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met de elementen waarvan sprake in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Zij gaat op omstandige wijze in op deze elementen.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekende partij toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, dat luidt:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; (..)"

Verzoekende partij betwist de vaststelling niet dat zij in het Rijk verblijft zonder in bezit te zijn van een geldig paspoort met geldig visum. In dat geval moet de verwerende partij in beginsel overgaan tot het treffen van een verwijderingsmaatregel, zoals *in casu* de bestreden beslissing. Evenwel geldt dit enkel voor zover meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag zich hiertegen niet verzetten. In dit verband voorziet artikel 74/13 van de vreemdelingenwet ook dat bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening moet worden gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins- of familieleven en de gezondheidstoestand. Een verder onderzoek naar de door verzoekende partij ingeroepen hogere rechtsnormen en artikel 74/13 van de vreemdelingenwet dringt zich dan ook op.

2.5. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 5 van Richtlijn 2008/115/EG over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen die illegaal op hun grondgebied verblijven (de Terugkeerrichtlijn), en de drie te respecteren elementen vinden eveneens hun weerklank in respectievelijk de artikelen 24 (hoger belang van het kind), 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 7 (eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven) van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest). Bij de tenuitvoerlegging van de Terugkeerrichtlijn zijn de Lidstaten eveneens gehouden tot naleving van die artikelen van het Handvest. Conform artikel 52, 3 van het Handvest moet aan artikel 4 van het Handvest een zelfde draagwijdte worden gegeven als aan artikel 3 van het EVRM.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd omtrent de in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet vermelde elementen:

“Hoger belang van het kind

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.

Gezins- en familieleven

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende gezins- of familieleden te hebben.

Gezondheidstoestand

Geen medische elementen in het dossier die een verwijdering in de weg staan. Er werden geen medische attesten voorgelegd, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter.”

Verzoekende partij betwist niet dat zij geen gezins- of familieleven in België heeft noch betwist zij dat zij geen minderjarige kinderen in België of op het grondgebied van de lidstaten heeft. Evenmin betwist zij de vaststelling dat er geen medische elementen zijn die een terugkeer verhinderen. Zij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij enig in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet vermeld element veronachtzaamd heeft. Zij maakt met haar betoog geen schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Verzoekende partij meent evenwel dat de bestreden beslissing onzorgvuldig is en artikel 3 EVRM wordt geschonden omdat zij in Soedan het risico loopt op een behandeling strijdig met voormeld artikel. Zij wijst erop dat de door haar aangehaalde elementen dienaangaande onvoldoende werden geanalyseerd door het CGVS en dat het positief advies over haar verwijdering niet beoordeeld werd door de Raad. Indien zij was gehoord voor het treffen van de bestreden beslissing had zij kunnen wijzen op het gegeven dat zij Soedanees is, asiel heeft aangevraagd in België, zij als terugkeerder zal terugkeren naar Soedan en zij afkomstig is uit Darfoer en/of The Two Area, zij behoort tot een non-Arabiër etnische groep en zij in België werd veroordeeld voor mensensmokkel. Het CGVS baseert zich op gedateerde informatie en citeert uit bronnen waaruit volgens haar blijkt dat de situatie in die zin veranderd is dat zij bij terugkeer wel degelijk een risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM.

2.7. Het recht om te worden gehoord waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en

voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kan beïnvloeden (zie HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., § 87 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Er wordt op gewezen dat luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het hoorrecht, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 38, met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, § 31; 5 oktober 2000, Duitsland/Commissie, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, § 101; 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, § 94, en 6 september 2012, Storck/BHIM, C 96/11 P, § 80). Om een dergelijke onregelmatigheid te constateren, dient de Raad aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of er sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanige wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat verzoekende partij specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek het al dan niet afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten hadden kunnen beïnvloeden (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 40).

2.8. Vooreerst stelt de Raad vast dat, waar de verzoekende partij herhaalt dat zij Soedanees is, asiel heeft aangevraagd in België, zij als terugkeerder zal terugkeren naar Soedan en zij afkomstig is uit Darfoer en/of The Two Area alsook dat zij behoort tot een non-Arabiër etnische groep, zij er volledig aan voorbij gaat dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing van 23 juni 2022 heeft vastgesteld dat zij geen duidelijk zicht geeft op haar identiteit, en meer specifiek haar etnische groep en plaats van herkomst. Na een omstandige motivering dienaangaande besluit de commissaris-generaal: *“Er kan slechts vastgesteld worden dat u lacunaire, vage en inconsistente verklaringen aflegde omtrent uw identiteit. Doordat u geen zicht biedt op uw werkelijke etnische groep en herkomstplaats verhindert u het onderzoek naar uw nood aan internationale bescherming. De vervolgingsfeiten vloeien immers volledig voort uit uw niet-Arabische stam en Darfoerese herkomst – twee elementen die niet werden aangetoond. Uw etnische groep ligt aan de basis van zowel de discriminatie als de beschuldiging van de affiliatie met een rebellengroep.”* Verder oordeelde de commissaris-generaal: *“Uiteindelijk wordt zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten fundamenteel ondermijnd door uw laattijdige asielaanvraag. In 2016 kwam u toe op Europees grondgebied. U reisde door Italië en Frankrijk, maar verzocht er geen internationale bescherming (verklaring DVZ, vraag 31). Uit de processen-verbaal van de Belgische politie, gelinkt aan uw vingerafdrukken, blijkt dat u zich al sinds minstens 31 maart 2017 in België bevindt (APFIS nr. C00001139447). In plaats van asiel te vragen, wijdde u zich aan het verdienen van grof geld via mensensmokkel. U verzocht pas internationale bescherming op 15 mei 2019 – maar liefst drie jaar na uw aankomst in Europa, ruim twee jaar na uw aankomst in België en zeven maanden na uw arrestatie op verdenking van mensensmokkel. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die, uiteindelijk, internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij, indien hij daadwerkelijk nood heeft aan bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Aldus staat uw laattijdige asielaanvraag haaks op de ernst van uw beweerde terugkeervrees.*

Er moet besloten worden dat u uw identiteit en relaas niet aannemelijk kon maken door middel van coherente en consistente verklaringen. De combinatie van uw laattijdige asielaanvraag met de, hierboven uiteengezette, vaagheden en inconsistenties, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Zodoende is er in uw hoofd geen vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, vastgesteld.”

Naar aanleiding van haar beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de Raad onder meer als volgt geoordeeld in zijn arrest nr. 280 831 van 25 november 2022:

“4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan omwille van eerdere vervolgingsfeiten, de situatie van repressie in Soedan, zijn behoren tot een niet-Arabische etnische groep en het feit dat hij asiel aanvroeg in België.

5. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers (bovendien wisselende) verklaringen over zijn identiteit, met name de etnische groep waartoe hij zou behoren en zijn plaats van herkomst

(..)

7. Verzoeker kan - noch middels stukken noch middels verklaringen - zijn werkelijke etnische groep en herkomstplaats aannemelijk maken. De door hem aangevoerde "eerdere" vervolgingsfeiten vloeien volledig voort uit zijn beweerde maar niet geloofwaardig bevonden behoren tot een niet-Arabische stam en herkomst uit Darfoer, waardoor deze feiten (in die omstandigheden) niet hebben kunnen plaatsgevonden.

8. Tevens wordt nog opgemerkt dat de waarachtigheid van de beweerde vervolgingsfeiten verder ondermijnd wordt door de volgende vaststellingen:

- Verzoeker verbleef sinds 2016 op Europees grondgebied, hij reisde door Italië en Frankrijk, en hij was minstens sinds 31 maart 2017 in België, maar hij verzocht pas internationale bescherming op 15 mei 2019, zijnde drie jaar na zijn aankomst in Europa, ruim twee jaar na zijn aankomst in België en dan nog zeven maanden na zijn arrestatie op verdenking van mensensmokkel. Dat verzoeker zo lang wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

- Verzoekers verklaringen over de aanleiding van zijn arrestatie, de beschuldigingen geuit door de Soedanese autoriteiten, zijn gevangenschap en de omstandigheden waarin hij het land verliet zijn geenszins overtuigend. De stelling in het verzoekschrift dat de gebeurtenissen een lange tijd geleden plaatsvonden, "wat ook een invloed heeft op de details dat hij daarover kan verschaffen en dingen dat hij zich kan herinneren", kan het totale gebrek aan geloofwaardige en doorleefde verklaringen geenszins verschoenen.

Het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, waar hij ernstig in gebreke blijft.

9. De citaten in het verzoekschrift aangaande de algemene veiligheidssituatie en mensenrechtenschendingen in Soedan volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op wat voorafgaat - in gebreke."

Het is duidelijk dat geen geloof wordt gehecht aan de beweerde etnische groep en herkomstplaats van verzoekende partij. Verder wordt niet ontkend dat verzoekende partij de Soedanese nationaliteit heeft maar wordt vastgesteld dat zij de geuite vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk moet maken, waartoe zij in gebreke is gebleven. Er zijn geen persoonlijke omstandigheden die maken dat verzoekende partij in het herkomstland zou gevisieerd worden en daardoor dreigt een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM te ondergaan. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat door opnieuw te verwijzen naar hetgeen zij al verklaard heeft voor de bevoegde asielinstantie en de Raad en hetwelk niet geloofwaardig werd bevonden, dit nieuwe elementen zijn die de verwerende partij bij het treffen van de bestreden beslissing veronachtzaamd heeft. Dit zijn geen elementen die, indien zij was gehoord geweest voor het treffen van de bestreden beslissing, van invloed hadden kunnen zijn op de besluitvorming.

Ook waar zij nog wijst op haar hoedanigheid als terugkeerder en het feit dat zij asiel had aangevraagd in België, blijkt niet dat dit elementen zijn die bij een horen voor het treffen van de bestreden beslissing de besluitvorming hadden kunnen beïnvloeden. Immers heeft de Raad in zijn arrest van 25 november 2022 tevens vastgesteld:

"10. In het verzoekschrift wordt nog aangebracht dat het verzoeken om internationale bescherming in België een uiting is van oppositie aan het Soedanees regime en dat de informatie aantoont dat opposanten vervolgd worden. Verzoeker stelt tevens dat het lot van terugkeerders zeer zorgwekkend is en verwijst dienaangaande naar een CEDOCA-verslag van 17 augustus 2020.

Uit de informatie die verzoeker aanhaalt kan echter geenszins blijken dat iedere Soedanees die uit het buitenland terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is - en hierdoor beweerdelijk aan de oppositie gelinkt zou worden - een risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging, noch dat hij een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin in van de subsidiaire bescherming.

11. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het benadrukken van zijn Soedanese nationaliteit en - ongeloofwaardig geachte - behoren tot de Mararit-etnie en herkomst uit Darfoer. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.”

Waar verzoekende partij nog stelt dat zij in België veroordeeld werd, gegeven waarvan de verwerende partij voor het treffen van de bestreden beslissing op de hoogte was, maakt zij evenmin met concrete gegevens aannemelijk waarom dit van invloed had kunnen zijn op de besluitvorming. Uit niks blijkt dat zij omwille van een veroordeling opgelopen in het buitenland zij daardoor in het herkomstland geviséerd zou worden.

2.9. Verzoekende partij verwijst voorts naar bronnen van 25 april 2022, 22 maart 2022, 8 maart 2022 en blijkens de in het verzoekschrift opgenomen weblink een bron van 12 mei 2022 die zij geraadpleegd heeft op 2 juli 2022, en betoogt dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt wat betreft de algemene situatie in Soedan gedateerd is.

2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in zijn beslissing van 23 juni 2022 als volgt geoordeeld heeft wat betreft een verwijdering van verzoekende partij naar Soedan:

“Wanneer de Commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming de vluchtelingenstatus weigert en hem uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet een advies uitbrengen over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vrees voor vervolging. U haalde geen andere elementen aan waaruit blijkt dat u in uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die daarop wijzen. Het CGVS is dan ook van mening dat u kan worden teruggeleid naar Sudan. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De zes documenten die u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, bezorgde aan het CGVS, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het gros van de door u neergelegde kopieën (groene map ‘documenten’ – stukken 1-5) verwijzen naar uw professionele activiteiten in België. Er moet opgemerkt worden dat uw tewerkstelling niet in vraag wordt gesteld door het Commissariaat, maar evenmin het onderwerp vormt van uw verzoek om internationale bescherming.

De stukken tonen geenszins aan dat u bij terugkeer naar Sudan vervolging zou vrezén. De afdrucken van diverse nieuwsartikels opgesteld in het Kinyarwanda (ibid. – stuk 6) werden door u niet toegelicht. Het betreft algemene informatie die geen enkele connectie heeft met Sudan of uw persoonlijke situatie. Wat de huidige situatie in Sudan betreft, blijkt uit de beschikbare informatie (zie COI Focus, ‘Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021’ dd. 24 januari 2022, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt) dat het leger onder leiding van luitenant-generaal AbdelFattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023.

Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en worden er acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas. Daarbij zijn er sinds 25 oktober zeker 72 personen om het leven gekomen en meer dan 2000 mensen zouden gewond zijn geraakt. De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd. Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden.

Prodemocratische groepen doen de deal tussen Burhan en Hamdok af als verraad. Ook de betogers verwerpen elke overeenkomst die Burhan de leiding geeft over Sudan. Het bloedvergieten stopt niet na het akkoord tussen Burhan en Hamdok. Verschillende grote demonstraties, de zogenaamde Marches of the Millions, blijven elkaar opvolgen. Daarbij treden de veiligheidstroepen repressief en gewelddadig op. Er blijven arrestaties van activisten en prodemocratische figuren plaatsvinden. Burhan herstelt op 26 december 2021 eveneens de volledige bevoegdheden van de General Intelligence Service (GIS)

(voorheen NISS) waardoor de GIS opnieuw burgers kan arresteren en vasthouden. Het geweld van de veiligheidstroepen treft ook gezondheidswerkers, ziekenhuizen en patiënten. Het leger probeert het verhaal over de politieke situatie in het land te beheersen door hard op te treden tegen de pers. De geraadpleegde bronnen bevatten echter geen indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen de personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse.

Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. De protestbeweging dringt aan op een volledige burgerregering om de overgang te leiden, een eis die wordt afgewezen door de generaals die zeggen dat de macht alleen aan een gekozen regering zal worden overgedragen. Na het aftreden van premier Hamdok roepen prodemocratische groepen op tot nieuwe massale demonstraties. Sudanese veiligheidstroepen houden zich klaar en verhogen hun aanwezigheid in Khartoem. Zonder premier of burgerregering hebben het leger, voormalige rebellengroepen en de RSF (Rapid Security Forces) de controle over Sudan. Er is geen parlement om een nieuwe premier aan te stellen.

Ondertussen werken verschillende actoren aan initiatieven om de politieke transitie weer op de rails te krijgen. Afgezien van de groeiende internationale druk op de militaire leiders, groeit ook de interne kritiek en die is niet langer beperkt tot de straat.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Sudan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Sudan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging aannemelijk te maken.”

Verzoekende partij kan gevolgd worden in haar betoog dat, wat betreft het advies inzake verwijdering in de beslissing van de commissaris-generaal, de Raad zich daarover in zijn arrest van 25 november 2022 niet heeft uitgesproken. Evenwel stelt de Raad vast dat de beslissing van de commissaris-generaal dateert van 23 juni 2022 en verzoekende partij in het verzoekschrift verwijst naar bronnen die dateren van voor deze beslissing.

Zoals blijkt uit de beslissing van 23 juni 2022 heeft de commissaris-generaal met verwijzing naar de beschikbare informatie COI Focus “Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021” van 24 januari 2022 - en niet, zoals verzoekende partij in het verzoekschrift verkeerdelijk stelt ook een Cedoca-verslag van 17 augustus 2020 - erkend dat er nog steeds sprake is van een politieke crisis en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten alsook dat er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden en boerenprotesten in het noorden van het land maar dat het type geweld niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en dat: “Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Sudan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst

werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging aannemelijk te maken”

De informatie die verzoekende partij hanteert en die dateert van voor het treffen van de beslissing van de commissaris-generaal van 23 juni 2022 bevestigt slechts hetgeen de commissaris-generaal ook erkent, met name dat er aanhoudend en intensiverend geweld is, vooral in Darfoer en de Two Areas in het zuiden maar dat de algemene situatie en recente ontwikkelingen in Soedan niet volstaan om aan te tonen dat zij in het herkomstland een reëel risico loopt. De subjectieve overtuiging van verzoekende partij dat de commissaris-generaal zich beperkt zou hebben tot een politieke analyse kan, gelet op de omstandige motivering van de commissaris-generaal niet gevolgd worden. Door zich te enten op informatie die slechts betrekking heeft op een situatie die de commissaris-generaal al beoordeeld heeft laat zij na aan te tonen dat op het moment van de bestreden beslissing op 23 januari 2023 de situatie in Soedan in de zin geëvolueerd is dat een andere beoordeling zich opdrong.

Verzoekende partij maakt met de door haar aangehaalde informatie niet aannemelijk dat – indien zij was gehoord geweest voor het treffen van de bestreden beslissing – dit van invloed had kunnen zijn op de besluitvorming.

Een schending van het hoorrecht wordt niet aangetoond.

Louter ten overvloede wijst de Raad er ook nog op dat verzoekende partij na het treffen van de bestreden beslissing op 16 en op 18 februari 2023 gehoord werd en zij slechts stelde een nieuw verzoek tot internationale bescherming te zullen indienen, hetgeen zij nog steeds niet heeft gedaan, minstens niet aangevoerd heeft dit in tussentijd wel te hebben gedaan. Indien verzoekende partij van oordeel is dat de situatie in Soedan sinds het treffen van de bestreden beslissing dusdanig veranderd is dat een andere beoordeling zich opdringt wat betreft het risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, dan staat niets haar in de weg een nieuw verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

2.11. Verzoekende partij maakt met haar betoog geen schending van artikel 3 EVRM aannemelijk. Gelet op voorgaande maakt de verzoekende partij evenmin een schending van de artikelen 1 tot 4 van het Handvest aannemelijk.

2.12. Waar de verzoekende partij voorts nog een schending aanvoert van artikel 8 EVRM en de artikelen 7 en 52 van het Handvest, laat zij na te duiden op welke wijze deze bepalingen geschonden worden. Eveneens laat zij na uiteen te zetten op welke wijze artikel 74/14 van de vreemdelingenwet geschonden wordt door de bestreden beslissing. Het enig middel is dan ook in de aangegeven mate onontvankelijk.

2.13. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER